

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 638

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 19 august 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 258 din 5 mai 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (2) și alin. (3) raportat la art. 10 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale	2–5
Decizia nr. 359 din 24 mai 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 50 alin. (1) din Legea nr. 115/2015 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, pentru modificarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali	5–8
Decizia nr. 360 din 24 mai 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 50 alin. (2) și ale art. 54 din Legea nr. 115/2015 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, pentru modificarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali	9–12
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
676. — Ordin al ministrului transporturilor pentru aprobarea hărților strategice de zgomot și a planurilor de acțiune aferente acestora în porturile Constanța și Tomis	12–13
2.657/C. — Ordin al ministrului justiției pentru aprobarea Instrucțiunilor privind organizarea și executarea ședințelor de tragere cu armamentul din dotarea personalului de penitenciare	13
4.689. — Ordin al ministrului educației naționale și cercetării științifice privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială „Sfinții Trei Ierarhi” din municipiul București	14
4.690. — Ordin al ministrului educației naționale și cercetării științifice privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Liceul Teoretic Creștin „Pro Deo” din municipiul Cluj-Napoca	15
4.691. — Ordin al ministrului educației naționale și cercetării științifice privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu program prelungit „Panda” din municipiul Cluj-Napoca	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 258**

din 5 mai 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (2) și alin. (3) raportat la art. 10 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (2) și alin. (3) raportat la art. 10 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, excepție ridicată de Mircea Raul Ghețe în Dosarul nr. 2.987/84/2014 al Tribunalului Sălaj — Secția penală. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.670D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra notelor scrise depuse la dosar de către autorul excepției prin care se solicită admiterea acesteia.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate. Aspectele la care autorul excepției face referire în critica sa sunt aspecte ce țin de interpretarea și aplicarea legii, care reprezintă apanajul judecătorului de caz. Totodată, arată că, în ceea ce privește evaluarea prejudiciului de care face vorbire textul, instanțele au o jurisprudență constantă în sensul stabilirii acestuia la momentul săvârșirii faptei prin raportare la cursul valutar de la acea dată. În ceea ce privește soluționarea laturii civile arată că instanța supremă, printr-un recurs în interesul legii, s-a pronunțat prin Decizia nr. 17 din 5 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 875 din 23 noiembrie 2015. Astfel, arată că nu pot fi reținute criticile autorului excepției, acestea vizând, mai degrabă, interpretarea și aplicarea legii, aspecte ce nu pot face obiectul controlului de constituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din data de 12 noiembrie 2015 pronunțată în Dosarul nr. 2.987/84/2014, **Tribunalul Sălaj — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (2) și alin. (3) raportat la art. 10 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale**, excepție ridicată de Ghețe Mircea Raul cu ocazia soluționării unei cauze penale.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține că exigențele principiului securității juridice nu se limitează la interzicerea retroactivității legii, ci ele sunt mult mai largi și implică accesul la legislația aplicabilă și previzibilitatea acestei legislații, obligația administrației fiscale de a-și defini în mod clar exigențele și de a-și respecta

angajamentele luate și dreptul la interpretarea unitară a legii. Astfel, pentru a fi respectat principiul securității juridice este necesar ca legislația să fie previzibilă, practica administrativă să fie consecventă, iar jurisprudența să fie unitară. Cu alte cuvinte, pentru a asigura deplina eficiență a principiului, toate cele trei puteri ale statului trebuie să își dea concursul.

6. În ceea ce privește dispozițiile de lege criticate susține că acestea nu se bucură de accesibilitate și previzibilitate. Astfel, noțiunea de „prejudiciu” nu este definită, determinând incertitudine în stabilirea acestuia. Arată că opțiunea legiuitorului din anul 2005 a fost aceea de a adopta un element de referință de tipul monedei euro la determinarea prejudiciului, deși România nu se afla în zona euro și nici nu aderase la Uniunea Europeană, fără însă a adopta și norme clare privind cursul valutar utilizat pentru determinarea prejudiciului. Referitor la speța în care s-a ridicat excepția de neconstituționalitate arată că inculpatului i se impută un prejudiciu în valoare de 223.490 RON. În momentul emiterii rechizitoriului (23 decembrie 2014), 1 euro valora 4.4758 RON, astfel că prejudiciul total calculat în euro este de 49.932,97 Euro, iar în momentul sesizării instanței de judecată 1 euro valora 4.4744 RON, astfel că prejudiciul total calculat în euro este de 49.948,59 euro. În ambele ipoteze, inculpatul beneficiază de cauza de nepedepsire prevăzută de forma veche a art. 10 din Legea nr. 241/2005. Cu toate acestea, Parchetul și Tribunalul Sălaj apreciază că ar fi aplicabil cursul valutar de la data săvârșirii faptelor, consecința fiind că prejudiciul ar depăși suma de 50.000 euro astfel că nu ar mai fi aplicabile dispozițiile art. 10 și, implicit, cauza de nepedepsire.

7. În continuare susține că, în cursul, pentru stabilirea prejudiciului se utilizează diverse cursuri valutare, după cum urmează: cursul valutar de la data sesizării instanței de judecată prin rechizitoriu; cursul valutar de la data săvârșirii faptelor; cursul valutar de la data emiterii deciziei de impunere; cursul valutar de la data radierii din registrul comerțului a societății ale cărei obligații fiscale nu au fost achitate; cursul valutar mediu al anului/lunii în care au fost săvârșite faptele imputate sau cursul valutar de la data efectuării raportului de expertiză sau a constatării tehnico-științifice. Această diversitate de soluții utilizate în practică determină imprevizibilitatea cadrului juridic intern.

8. Se susține, de asemenea, că Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit că în noțiunea de „prejudiciu” se includ atât obligațiile fiscale principale, cât și obligațiile fiscale accesorii. Având în vedere că hotărârea Înaltei Curți de Casație și Justiție ar putea fi aplicată și litigiilor în curs, este posibil ca aplicarea în primă instanță a unei sancțiuni administrative în cazul unui prejudiciu mai mic de 50.000 euro să nu mai poată fi menținută în căile de atac deoarece accesoriile calculate pentru o perioadă necunoscută ar putea determina depășirea plafonului de 50.000 euro.

9. **Tribunalul Sălaj — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că infracțiunea de evaziune fiscală în forma prevăzută de art. 9 lit. c) din Legea nr. 241/2005 este o infracțiune de prejudiciu. Prin urmare, în cazul infracțiunii de evaziune fiscală ceea ce interesează pentru încadrarea juridică și sancționarea faptei este prejudiciul cauzat prin fapta penală la momentul epuizării acesteia. În funcție de prejudiciul cauzat și achitat se stabilește sancțiunea care se

poate aplica făptuitorului. Apreciază că încadrarea juridică a faptei și sancțiunea ce urmează a fi aplicată nu pot depinde de hazard, de momentul trimiterii în judecată, de primul termen de judecată etc., existând cazuri în care de la momentul comiterii faptei până la cel al sesizării instanței și chiar al condamnării în primă instanță trece o perioadă îndelungată de timp în care limita de 50.000 de euro poate să sufere modificări în funcție de oscilațiile valutare. Având în vedere și principiile dreptului penal, arată că momentul nașterii prejudiciului este momentul comiterii faptei, infracțiunea fiind o infracțiune de prejudiciu, astfel încât se va avea în vedere cursul euro de la data comiterii faptei și nu de la un alt moment procesual. În privința noțiunii de prejudiciu apreciază că aceasta nu include — în sensul care interesează latura penală — penalitățile, dobânzile sau alte sume ce rezultă din prejudiciul cauzat. Sintagma „acoperire integrală a prejudiciului cauzat” nu poate fi interpretată în sensul că noțiunea de prejudiciu, în înțelesul legii penale, cuprinde și dobânzile, penalitățile și întârzierile etc., spre deosebire de noțiunea de prejudiciu potrivit legii civile — care interesează și latura civilă a procesului penal — care cuprinde toate prejudiciile cauzate prin fapta penală.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este, în principal, inadmisibilă și, în subsidiar, neîntemeiată. Apreciază că autorul excepției solicită ca, pe lângă reglementările existente de lege lata în cuprinsul art. 10 al Legii nr. 241/2005, prin admiterea excepției, să se adauge și o definiție legală a termenului „prejudiciu”. Rezultă că se dorește de fapt completarea textului de lege criticat, ceea ce excede competenței Curții Constituționale. De asemenea arată că, din examinarea excepției de neconstituționalitate, rezultă că autorul acesteia s-a mărginit, în fapt, să invoce o pretinsă nerespectare a dispozițiilor Constituției, despre care a afirmat că ar fi încălcată de textele legale criticate, fără a arăta concret care sunt dispozițiile constituționale pretins încălcate.

12. În continuare, pe fondul excepției de neconstituționalitate, arată că Legea nr. 241/2005 instituie măsuri de prevenire și combatere a evaziunii fiscale și incriminează unele fapte ca fiind infracțiuni de evaziune fiscală. Potrivit art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție, Parlamentul are competența de a reglementa prin lege organică infracțiunile, pedepsele și regimul executării acestora. În virtutea acestei prevederi constituționale, legiuitorul este liber să aprecieze atât pericolul social în funcție de care urmează să stabilească natura juridică a faptei incriminate, cât și condițiile răspunderii juridice pentru această faptă.

13. Invocând Decizia nr. 16/2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală și având în vedere faptul că temeiul acțiunii civile este delictual, Guvernul arată că rezultă indubitabil că instanța penală investită cu soluționarea acțiunii civile va analiza dacă sunt sau nu întrunite elementele răspunderii civile delictuale așa cum acestea sunt reglementate de legea civilă. Această concluzie este valabilă și în ceea ce privește prejudiciul, acesta urmând a fi determinat potrivit legii civile, motiv pentru care nu mai este necesară o definiție a prejudiciului într-o lege penală specială, respectiv prin Legea nr. 241/2005. În ceea ce privește faptul că instanța de judecată și parchetul au avut în vedere un curs valutar diferit (calculat având în vedere date diferite), apreciază că aceste aspecte țin de aplicarea în concret a legii, putând fi cenzurate de instanțele judecătorești. De aceea, apreciază că motivele invocate nu constituie motive de neconstituționalitate ale dispozițiilor legale criticate, deoarece nu intră în atribuțiile Curții Constituționale cenzurarea modului de aplicare a legii într-o cauză concretă.

14. **Avocatul Poporului**, în ceea ce privește termenul „prejudiciu”, consideră ca acesta nu contravine principiului clarității și previzibilității legii, fiind stabilit de către instanța de judecată, în baza probelor administrate în timpul procesului. Totodată, partea interesată are deplina libertate să demonstreze existența sau inexistența, respectiv întinderea prejudiciului, după caz, instanța urmând ca, în temeiul competenței sale constituționale, să decidă asupra prejudiciului. Arată că cerința de previzibilitate nu este absolută, deoarece, astfel cum a arătat Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în Cauza *Cantoni împotriva Franței*, 1996, datorită caracterului de generalitate a legilor, redactarea acestora nu poate avea o precizie absolută, astfel încât, prin forța lucrurilor, numeroase legi utilizează formule mai mult sau mai puțin precise, în scopul evitării unei rigidități excesive care nu este de dorit și al adaptării la noile situații sociale ce se pot ivi, astfel încât interpretarea și aplicarea unor asemenea dispoziții depind de practica autorităților juridictionale. Apreciază, astfel, că dispozițiile art. 9 alin. (2) și alin. (3) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu trimitere la art. 10 din același act normativ, sunt constituționale.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 9 alin. (2) și alin. (3) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu trimitere la dispozițiile art. 10 din același act normativ, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 672 din 27 iulie 2005. În cuprinsul motivării excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia precizează că aplicabile speței sunt dispozițiile art. 10 din Legea nr. 241/2005 în forma sa inițială, faptele imputate fiind săvârșite în anul 2009. Având în vedere acest aspect, Curtea apreciază că excepția de neconstituționalitate are ca obiect dispozițiile art. 9 alin. (2) și alin. (3) din Legea nr. 241/2005 cu trimitere la dispozițiile art. 10 din același act normativ, în forma inițială a acestora. Dispozițiile criticate au următorul conținut:

— Art. 9 alin. (2) și alin. (3): „(2) Dacă prin faptele prevăzute la alin. (1) s-a produs un prejudiciu mai mare de 100.000 euro, în echivalentul monedei naționale, limita minimă a pedepsei prevăzute de lege și limita maximă a acesteia se majorează cu 2 ani.

(3) Dacă prin faptele prevăzute la alin. (1) s-a produs un prejudiciu mai mare de 500.000 euro, în echivalentul monedei naționale, limita minimă a pedepsei prevăzute de lege și limita maximă a acesteia se majorează cu 3 ani.”;

— Art. 10: „(1) În cazul săvârșirii unei infracțiuni de evaziune fiscală prevăzute de prezenta lege, dacă în cursul urmăririi penale sau al judecării, până la primul termen de judecată, învinuitul ori inculpatul acoperă integral prejudiciul cauzat, limitele pedepsei prevăzute de lege pentru fapta săvârșită se reduc la jumătate. Dacă prejudiciul cauzat și recuperat în aceleași condiții este de până la 100.000 euro, în echivalentul monedei naționale, se poate aplica pedeapsa cu amendă. Dacă prejudiciul cauzat și recuperat în aceleași condiții este de până la 50.000 euro, în echivalentul monedei naționale, se aplică o

sanctiune administrativă, care se înregistrează în cazierul judiciar.

(2) *Dispozițiile prevăzute la alin. (1) nu se aplică dacă făptuitorul a mai săvârșit o infracțiune prevăzută de prezenta lege într-un interval de 5 ani de la comiterea faptei pentru care a beneficiat de prevederile alin. (1).*”

18. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că textele criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) potrivit cărora în România respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că o primă critică adusă dispozițiilor art. 9 alin. (2) și alin. (3) din Legea nr. 241/2005 este, în esență, aceea că, deși ar fi rezultat un prejudiciu mai mic dacă s-ar fi aplicat cursul valutar de la momentul emiterii rechizitoriului sau al sesizării instanței de judecată, aceasta din urmă a decis să aplice cursul valutar de la momentul săvârșirii faptei, ceea ce determină inaplicabilitatea dispozițiilor art. 10 din Legea nr. 241/2005. Plecând de la aceste premise, autorul excepției deduce o imprevizibilitate a normei legale supuse controlului ce determină, în opinia sa, neconstituționalitatea acesteia.

20. În legătură cu acest aspect, Curtea observă că, în doctrină, s-a arătat că încălcarea unei norme de drept penal de către o persoană dă naștere unui raport juridic de conflict între subiectul activ (persoana sau persoanele care au săvârșit, în calitate de autori, instigatori sau complici, o infracțiune fapt consumat ori o tentativă pedepsibilă), pe de o parte, și subiectul pasiv al infracțiunii, care este statul, ca reprezentant al societății. Astfel, din acest moment se naște dreptul statului de a-l trage la răspundere penală pe cel ce a săvârșit fapta penală, de a-i aplica o pedeapsă și de a-l sili să o execute.

21. Curtea reține că, potrivit art. 3 din Codul penal, „*legea penală se aplică infracțiunilor săvârșite în timpul cât ea se află în vigoare*”. Aceasta presupune că legea penală nu se aplică faptelor comise înainte de intrarea ei în vigoare și nici faptelor săvârșite după ieșirea ei din vigoare, aspecte care, la nivel constituțional, se traduc în reglementarea principiului neretroactivității și al legalității. Curtea constată că, în baza principiului activității legii penale, consacrat de art. 3 din Codul penal, legea penală are putere de a se aplica de la data nașterii raportului juridic penal de conflict, cât și la data soluționării lui pe cale judecătorească. Astfel, legea penală își produce efectele juridice pe perioada cât este activă, ceea ce presupune că faptelor care se săvârșesc, cât timp legea penală este în vigoare, li se aplică această lege, cu excepția aplicării retroactive a legii penale mai favorabile.

22. În ceea ce privește legea penală aplicabilă unei fapte, Curtea reține că aceasta trebuie să respecte anumite cerințe pentru a fi respectat principiul legalității incriminării. Aceasta trebuie să fie clară, previzibilă, astfel încât orice persoană să își poată da seama dacă acțiunea sau inacțiunea interzisă sau ordonată intră sub incidența sa, și accesibilă, ceea ce presupune posibilitatea oricărei persoane interesate de a lua cunoștință de existența și conținutul normei penale.

23. În continuare, Curtea observă că infracțiunile de evaziune fiscală sunt infracțiuni de prejudiciu, acestea având ca urmare imediată producerea unei pagube bugetului general consolidat, aceste infracțiuni consumându-se în momentul în care s-a produs rezultatul prevăzut în norma de incriminare. Infracțiunile de evaziune fiscală fiind infracțiuni de prejudiciu, momentul nașterii prejudiciului este momentul comiterii faptei, această împrejurare având consecințe în ceea ce privește cursul valutar aplicabil. Astfel, Curtea constată că stabilirea întinderii prejudiciului cauzat ca urmare a săvârșirii unei infracțiuni de evaziune fiscală produce consecințe asupra încadrării juridice a faptei, dar și asupra altor aspecte cum ar fi posibilitatea de exercitare a cauzei de nepedepsire/de reducere a pedepsei

prevăzută de art. 10 din Legea nr. 241/2005 sau asupra întinderii măsurilor asigurătorii aplicate în vederea recuperării prejudiciului.

24. Din perspectiva cursului valutar aplicabil, Curtea observă că singura posibilitate care respectă cerințele mai sus arătate este calculul prejudiciului prin aplicarea cursului valutar de la momentul săvârșirii faptei. Luarea în considerare și aplicarea unui curs valutar valabil în alt moment — momentul emiterii rechizitoriului sau al sesizării instanței de judecată — ar determina o imprevizibilitate a normei și, posibil, o îngreunare a situației făptuitorului. Totodată, ar echivala cu posibilitatea alegerii în mod aleatoriu, fără niciun criteriu obiectiv, a cursului valutar, curs necunoscut de făptuitor la data săvârșirii infracțiunii, ceea ce ar determina imposibilitatea acestuia de a-și norma conduita.

25. În continuare, Curtea observă că o altă critică a autorului excepției este aceea că este posibilă existența unor interpretări diferite cu privire la obligațiile fiscale ce intră în sfera noțiunii de prejudiciu, ceea ce determină neconstituționalitatea dispozițiilor criticate. Din această perspectivă Curtea apreciază că trebuie distins între latura penală și latura civilă a procesului penal. În ceea ce privește prejudiciul ce interesează în soluționarea laturii civile a procesului penal în cazul săvârșirii unei infracțiuni de evaziune fiscală, Curtea observă că Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii, prin Decizia nr. 17 din 5 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 875 din 23 noiembrie 2015, a statuat că, în cauzele penale având ca obiect infracțiunile de evaziune fiscală prevăzute în Legea nr. 241/2005, instanța, soluționând acțiunea civilă, dispune obligarea inculpatului condamnat pentru săvârșirea acestor infracțiuni la plata sumelor reprezentând obligația fiscală principală datorată și la plata sumelor reprezentând obligațiile fiscale accesorii datorate, în condițiile Codului de procedură fiscală.

26. În ceea ce privește prejudiciul ce interesează în soluționarea laturii penale a procesului în cazul săvârșirii unei infracțiuni de evaziune fiscală, Curtea apreciază că, în general, acesta este constatat de către organele fiscale prin actele de control pe care le întocmesc, iar, ulterior, acesta este stabilit prin raportul de constatare fiscală sau raportul de expertiză contabilă/fiscală. Totodată, în baza probelor, instanța de judecată se va pronunța asupra existenței și întinderii acestuia. Curtea reține că există posibilitatea ca prejudiciul ce va fi stabilit de instanța de judecată prin soluționarea acțiunii civile să fie superior prejudiciului stabilit în cursul urmăririi penale — cu incidență și asupra laturii penale a procesului —, deoarece, în intervalul de timp cuprins între finalizarea fazei de urmărire penală și pronunțarea unei soluții definitive în cauză, prejudiciul va spori prin adăugarea dobânzilor și penalităților de întârziere.

27. În continuare, Curtea observă că eventuala aplicare neunitară a legii reclamată de autorul excepției, în ceea ce privește stabilirea prejudiciului în soluționarea laturii penale în cazul săvârșirii infracțiunilor de evaziune fiscală, nu reprezintă aspect care poate face obiectul controlului de constituționalitate exercitat de Curtea Constituțională. Aceste aspecte pot face obiectul unui recurs în interesul legii, având în vedere că potrivit art. 471 teza finală din Codul de procedură penală Înalta Curte de Casație și Justiție se pronunță asupra chestiunilor de drept care au fost soluționate diferit de instanțele judecătorești.

28. De altfel, Curtea apreciază că autorul excepției nu formulează veritabile critici de neconstituționalitate, ci este nemulțumit de eventuala interpretare și aplicare a textelor legale de către instanța de judecată. Însă aceste aspecte nu pot fi cenzurate pe calea controlului de constituționalitate exercitat de instanța de contencios constituțional, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „*se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată*”, iar nu cu privire la modul de aplicare a legii.

29. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Mircea Raul Ghețe în Dosarul nr. 2.987/84/2014 al Tribunalului Sălaj — Secția penală și constată că dispozițiile art. 9 alin. (2) și alin. (3) raportat la art. 10 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Sălaj — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 5 mai 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 359

din 24 mai 2016

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 50 alin. (1)
din Legea nr. 115/2015 pentru alegerea autorităților administrației publice locale,
pentru modificarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001, precum și pentru modificarea
și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 50 alin. (1) din Legea nr. 115/2015 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, pentru modificarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, excepție ridicată de Costică Bejan în Dosarul nr. 2.173/260/2016 și, respectiv, de Cristian Ghingheș în Dosarul nr. 6.152/180/2016 ale Tribunalului Bacău — Secția I civilă și care constituie obiectul dosarelor nr. 734D/2016 și, respectiv, nr. 736D/2016 ale Curții Constituționale.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că, în Dosarul nr. 734D/2016, autorul excepției, domnul Costică Bejan, a transmis Curții un înscris prin care precizează că nu i-au fost comunicate înscrisuri din acest dosar și, datorită termenelor scurte acordate, nu a avut posibilitatea să își pregătească apărarea, fiindu-i astfel încălcate drepturile constituționale prevăzute de art. 15 alin. (1) și art. 21, combinate cu art. 16

alin. (1) și (2), art. 24 alin. (1), art. 31 alin. (1), art. 52 alin. (1) și art. 124. Ca atare, nu își poate exprima opțiunea cu privire la posibilitatea (menționată în citație) privind soluționarea cauzei și în lipsa sa. Își menține concluziile scrise depuse pentru termenul anterior.

4. Magistratul-asistent referă asupra faptului că dezbaterile inițiale au avut loc în ședința publică din 19 mai 2016, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ștefania Sofronea. Dezbaterile au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea a dispus conexarea Dosarului nr. 736D/2016 la Dosarul nr. 734D/2016 și, constatând că nu este întrunită majoritatea prevăzută la art. 6 teza a doua și art. 51 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a dispus redeschiderea dezbaterilor și repunerea pe rol a cauzei pentru data de 24 mai 2016.

5. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care, menținându-și concluziile depuse la termenul de judecată anterior, solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

6. Prin Decizia civilă nr. 294 din 2 mai 2016, pronunțată în Dosarul nr. 2.173/260/2016 și, respectiv, prin Decizia civilă nr. 297 din 3 mai 2016, pronunțată în Dosarul nr. 6.152/180/2016, **Tribunalul Bacău — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 alin. (1) din Legea nr. 115/2015 pentru alegerea autorităților administrației**

publice locale, pentru modificarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali. Excepția a fost ridicată de Costică Bejan și, respectiv, de Cristian Ghingheș în cauze având ca obiect soluționarea apelurilor formulate împotriva unor sentințe prin care au fost respinse contestațiile împotriva unor hotărâri de respingere a înregistrării candidaturii (ca independent) la funcția de consilier local, pentru neîndeplinirea condițiilor prevăzute de art. 50 alin. (1) din Legea nr. 115/2015.

7. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, caracterul neconstituțional al dispozițiilor art. 50 alin. (1) din legea examinată, în special în condițiile în care Legea partidelor politice nr. 14/2003 permite înființarea unui partid politic cu doar trei membri. Astfel, obligația prezentării unei liste cu un număr minim de semnături de susținere la depunerea unei candidaturi independente are un caracter excesiv și îngreudește dreptul de a fi ales, consacrat de art. 37 din Constituție. În acest sens este menționată Decizia nr. 75 din 26 februarie 2015, prin care Curtea Constituțională, aplicând „testul de proporționalitate”, a constatat că cerința legală referitoare la prezentarea a 25.000 de semnături pentru înregistrarea unui partid politic, cuprinsă la art. 19 alin. (3) din Legea nr. 14/2003, nu mai servește interesului public în actualele condiții socio-politice, este disproporțională în raport cu obiectivul urmărit și, ca atare, a fost constatată ca fiind neconstituțională. Arată că, urmare a acestei decizii, legiuitorul a adoptat Legea 114/2015 privind modificarea și completarea Legii partidelor politice nr. 14/2003, potrivit căreia partidele politice se pot înființa cu doar 3 (trei) semnături de susținere. Același legiuitor însă, elaborând o nouă lege a alegerilor locale — Legea nr. 115/2015 —, a păstrat aceleași restricții în privința candidaților independenți care păreau justificate la începutul anilor '90, fără să arate însă dacă mai au o justificare în România anulului 2015. Or, un raționament similar celui din decizia mai sus amintită se impune și în ceea ce privește condițiile legale pentru alegerea autorităților administrației publice locale, care au căpătat, în acest nou context, un pronunțat caracter de neconstituționalitate.

8. Mai mult, un candidat independent este lipsit de logistica tehnică și umană a partidelor politice, astfel că baremul de 1% de semnături din numărul alegătorilor rămâne o constrângere insurmontabilă, potențată și de regulile stricte ale calendarului electoral. Se susține că, pentru ca ideea de candidatură independentă să nu fie golită complet de conținut, iar candidații independenți care chiar țin la acest statut al lor să nu fie siliți să apeleze la trucuri de imagine și la negocieri netransparente cu partidele politice, un legiuitor de bună-credință ar fi trebuit să impună condiții rezonabile de participare la alegeri și pentru candidații care sunt și vor să rămână cu adevărat independenți.

9. **Tribunalul Bacău — Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se argumentează că dreptul de a fi ales, deși este garantat de Constituție, nu are caracter absolut, Curtea Europeană a Drepturilor Omului apreciind, în acest sens, că un sistem electoral care fixează un număr minim de susținători pentru depunerea unei candidaturi se înscrie în marja de apreciere recunoscută statelor în această materie. Această limitare urmărește un scop legitim, având în vedere că o persoană care tinde să ocupe o funcție publică electivă trebuie să dovedească faptul că se bucură de suport din partea cetățenilor. Pe de altă parte, limitările impuse de condițiile de admisibilitate a candidaturii respectă criteriul proporționalității prin raportare la scopul legitim al acestora. Cerința reglementată de art. 50 alin. (1) din Legea nr. 115/2015

este una necesară, rezonabilă și legitimă pentru exercitarea dreptului de a fi ales, reprezentând, în același timp, o garanție a exercitării acestui drept, prin descurajarea eventualelor candidaturi abuzive, de natură să împiedice buna desfășurare și finalizare a procesului electoral. Totodată, nu se poate susține nici încălcarea principiului egalității în drepturi a cetățenilor, de vreme ce textul de lege criticat îi vizează pe toți cei care doresc să candideze pentru această funcție.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Invocând Decizia nr. 252 din 6 mai 2014, ale cărei argumente apreciază că se mențin, *mutatis mutandis*, și textului de lege ce constituie obiectul excepției de față, consideră că nu poate fi reținută critica de neconstituționalitate cu privire la încălcarea prevederilor art. 16 alin. (1) și (2) și art. 37 din Constituție. Cât privește invocarea art. 15 alin. (1), art. 21 alin. (3), art. 24 alin. (1) și (2) și art. 124 alin. (1) și (2) din Legea fundamentală, apreciază că nu sunt incidente în cauză, cu atât mai mult cu cât pretinsa contradicție nu este susținută de niciun argument. Referitor la invocarea Deciziei Curții Constituționale nr. 75 din 26 februarie 2015 se precizează că, spre deosebire de art. 19 alin. (3) din Legea partidelor politice nr. 14/2003, constatat ca fiind neconstituțional prin această decizie, prevederile art. 50 alin. (1) din Legea nr. 115/2015 nu impun o condiție de reprezentativitate ridicată, care să afecteze substanța dreptului de a fi ales.

12. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile art. 50 alin. (1) din Legea nr. 115/2015 sunt constituționale. Acestea instituie un prag de reprezentativitate rezonabil de minimum 1%, ușor de atins în practică și care nu este de natură să lipsească de conținut dreptul de vot și de a fi ales. În legătură cu drepturile electorale fundamentale, respectiv dreptul de vot și dreptul de a fi ales, se susține, așa cum a reținut și Curtea Constituțională prin Decizia nr. 1.013 din 27 noiembrie 2012 și Decizia nr. 503 din 20 aprilie 2010, că legiuitorul are competența exclusivă ca, subordonându-se principiilor statuate în art. 16 alin. (3), art. 37 și art. 40 din Constituție, să stabilească modalitățile și condițiile de funcționare a sistemului electoral. Așadar, atât în accepțiunea Curții Constituționale (a se vedea Decizia nr. 226 din 3 iulie 2001), cât și a Curții Europene a Drepturilor Omului [hotărârile din 2 martie 1987 și 22 mai 2012, pronunțate în cauzele *Mathieu-Mohin and Clerfayt împotriva Belgiei*, paragraful 52, și, respectiv, *Scoppola împotriva Italiei* (nr. 3), paragrafele 83 și 84], dreptul de a fi ales implică posibilitatea existenței unor condiționări în exercițiul acestuia, iar statele au o marjă largă de apreciere a sistemului electoral și a condițiilor de aplicare a acestuia. Totodată, potrivit Recomandărilor Comisiei de la Veneția, cuprinse în Codul bunelor practici în materie electorală — Linii directe și raport explicativ, adoptat de Comisia Europeană pentru Democrație prin Drept în cadrul celei de-a 52-a sesiuni plenare (Veneția, 18—19 octombrie 2002), obligația de a colecta un anumit număr de semnături pentru propunerea unei candidaturi este, în principiu, compatibilă cu sufragiul universal.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile scrise depuse, concluziile procurorului și dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 50 alin. (1) din Legea nr. 115/2015 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, pentru modificarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 349 din 20 mai 2015, având următorul cuprins: „(1) *Candidații independenți pentru funcția de consilier trebuie să fie susținuți de minimum 1% din numărul total al alegătorilor înscrși în Registrul electoral și în listele electorale complementare din circumscripția pentru care candidează, dar nu mai puțin de 100 în cazul comunelor, de 500 în cazul localităților urbane de rangul II și III și de 1.000 în cazul județelor, municipiului București, sectoarelor municipiului București și localităților urbane de rangul I.*”

16. În susținerea excepției sunt invocate prevederile constituționale ale art. 15 alin. (1) care consacră principiul universalității legii, art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 21 alin. (3) privind accesul liber la justiție, art. 24 — *Dreptul la apărare*, art. 37 — *Dreptul de a fi ales* și ale art. 124 alin. (1) și (2) referitoare la principiile înfăptuirii justiției.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 50 alin. (1) din Legea nr. 115/2015 reglementează obligația candidaților independenți la funcția de consilier de a prezenta, la depunerea candidaturii, listele cu semnăturile de susținere ale unui minim de 1% din numărul total al alegătorilor înscrși în Registrul electoral și în listele electorale complementare din circumscripția pentru care candidează, dar nu mai puțin de 100 în cazul comunelor, de 500 în cazul localităților urbane de rangul II și III și de 1.000 în cazul județelor, municipiului București, sectoarelor municipiului București și localităților urbane de rangul I.

18. Curtea constată că obligația ce revine, în contextul alegerilor locale, candidaților independenți la funcția de consilier, prevăzută de textul de lege criticat, este, în esență, comună tuturor categoriilor de competitori electorali la oricare dintre funcțiile publice electiv prevăzute de Legea nr. 115/2015. Astfel, art. 49 alin. (2) din Legea nr. 115/2015 impune același prag minim de reprezentativitate de 1%, dovedit prin listele cu semnături de susținere, și partidelor politice, alianțelor politice, alianțelor electorale și organizațiilor cetățenilor aparținând minorităților naționale, pentru fiecare candidat la funcția de primar și listă de candidați pentru consiliul local și pentru consiliul județean, propus/ă de respectiva formațiune politică. În mod similar, art. 50 alin. (2) din legea criticată prevede, și în situația candidaților independenți la funcția de primar, îndeplinirea aceleiași obligații privind prezentarea unei liste cu semnături de susținere reprezentând minimum 1% din numărul total al alegătorilor înscrși în respectiva circumscripție.

19. Criticile de neconstituționalitate formulate în prezenta cauză reclamă, în esență, caracterul excesiv al condiției

prezentării listei de semnături de susținere, care să cuprindă minimum 1% din numărul total al alegătorilor din respectiva circumscripție, în special în contextul, apreciat de noutate, al Deciziei nr. 75 din 26 februarie 2015 a Curții Constituționale. Mai mult, se subliniază dificultățile pe care un candidat independent le are, față de un partid politic, în îndeplinirea acestei cerințe, ceea ce face ca dispozițiile art. 50 alin. (1) să instituie un obstacol insurmontabil în exercitarea dreptului de a fi ales.

20. În raport cu cele mai sus arătate, Curtea constată că a mai analizat, în cadrul controlului de constituționalitate, aceeași problematică a pragului minim de reprezentativitate de 1% prevăzut de Legea nr. 115/2015, față de critici de neconstituționalitate asemănătoare, cu prilejul soluționării unor excepții de neconstituționalitate asupra dispozițiilor art. 49 alin. (2) sau ale art. 50 alin. (2) din această lege.

21. Astfel, prin deciziile nr. 286*, nr. 289** și nr. 290 din 11 mai 2016, nepublicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, la data pronunțării acestei decizii, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 49 alin. (2) din Legea nr. 115/2015, constatând, în esență, că dreptul de a fi ales și de a alege nu are caracter absolut, iar statele au o marjă largă de apreciere în alegerea sistemului electoral și a condițiilor de aplicare a acestuia, fără însă a limita drepturile în discuție atât de mult încât să afecteze esența acestora și să le golească de conținut (a se vedea Decizia nr. 286 din 11 mai 2016, paragrafele 92—95).

22. Examinând, în cadrul testului de proporționalitate efectuat cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 286 din 11 mai 2016, precitată, pretinsul caracter nejustificat și excesiv al condiției reglementate de textul de lege criticat, cu încălcarea art. 16 și a art. 37 din Constituție, Curtea a subliniat că în cauză nu poate fi aplicat, *mutatis mutandis*, același raționament ce a fundamentat soluția pronunțată prin Decizia nr. 75 din 26 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 265 din 21 aprilie 2015, prin care a constatat neconstituționalitatea dispozițiilor art. 19 alin. (3) din Legea partidelor politice nr. 14/2003, referitoare la numărul minim de membri fondatori necesari pentru constituirea unui partid politic. Astfel, s-a arătat că, dimpotrivă, această decizie susține, de principiu, constituționalitatea soluției legislative criticate în prezenta cauză, iar nu încălcarea prevederilor constituționale invocate. Aceasta deoarece înseși exigențele pe care legislația electorală în ansamblu le-a instituit în privința exercitării drepturilor electorale au fost apreciate de Curte ca justificând eliminarea condiției excesive de asigurare a reprezentativității partidelor politice încă de la înființarea acestora. Referindu-se la „instrumente legale adecvate”, menite să limiteze riscul fragmentării excesive a reprezentării parlamentare sau al supraîncărcării bugetului de stat cu cheltuieli destinate finanțării partidelor politice și a campaniilor electorale, Curtea a avut în vedere tocmai limitările inerente reglementării unor drepturi fundamentale, pentru evitarea exercitării abuzive a acestora. Reprezentativitatea candidaturilor la funcțiile electiv — așadar și condiția instituită de art. 49 alin. (2) din Legea nr. 115/2015 — se înscrie, de principiu, între „instrumentele legale adecvate” menționate. Aceasta întrucât desemnarea de candidați în alegeri constituie una dintre condițiile de „existență” a partidelor politice, potrivit art. 45 coroborat cu art. 46 alin. (1) lit. b) din Legea partidelor politice nr. 14/2003. Așadar, indiferent de numărul de membri fondatori, prin instituirea unor condiții de reprezentativitate prin legislația electorală în privința candidaților partidelor se evită o fragmentare politică excesivă; practic, partidele care nu au forța politică de a desemna candidați în alegeri intră sub incidența cauzei de dizolvare menționate (paragrafele 96—99).

* Decizia Curții Constituționale nr. 286 din 11 mai 2016 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 451 din 16 iunie 2016.

** Decizia Curții Constituționale nr. 289 din 11 mai 2016 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 494 din 1 iulie 2016.

23. Curtea a mai observat cu același prilej că textul criticat a fost adoptat chiar ulterior Deciziei nr. 75 din 26 februarie 2015, în cadrul unui demers general realizat, în cursul anului 2015, de adaptare legislativă în considerarea alegerilor locale și parlamentare din anul 2016, inclusiv de corelare a reglementărilor în materie.

24. Cu privire la pretinsa stare de inegalitate creată, prin dispozițiile legale criticate, între candidații independenți la o funcție publică electivă și candidații propuși de formațiuni politice la aceleași funcții, Curtea, examinând constituționalitatea dispozițiilor art. 50 alin. (2) din Legea nr. 115/2015 — referitoare la obligațiile ce revin candidatului independent la funcția de primar — a respins aceste critici, prin Decizia nr. 246***) din 4 mai 2016 (nepublicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, la momentul pronunțării prezentei decizii), și a constatat că, drept urmare a modificării Legii nr. 14/2003 și a eliminării condiției de reprezentativitate la alcătuirea unui partid politic, nu mai subzistă prezumția enunțată de autorul excepției, referitoare la „logistica tehnică și umană” pe care ar presupune-o, de principiu, un partid politic. Deopotrivă partidele politice și candidații independenți trebuie să îndeplinească aceeași condiție în privința prezentării listei de susținători la depunerea candidaturilor pentru funcțiile electivă. Diferențele de susținere în sine, concretizate, în cazul unora dintre partidele politice, în existența logisticii menționate de autorul excepției, țin deja de natura/substanța competiției politice, reflectând implicit libertatea de voință a electoratului, esențială într-un stat democratic (paragraful 48).

25. În continuare, prin decizia anterior menționată, Curtea Constituțională a conchis că legislația electorală din România a stabilit și stabilește condiția prezentării unei liste de susținători la depunerea candidaturii de către candidații independenți, condiție ce a fost constatată în mod consecvent ca fiind constituțională, inclusiv în privința candidaților independenți la funcția de primar. Aceasta reprezintă o modalitate prin care

candidatul la o funcție sau demnitate publică își dovedește potențialul de reprezentativitate și care previne totodată exercitarea abuzivă a dreptului de a fi ales, asigurând accesul efectiv la exercițiul acestui drept persoanelor care, într-adevăr, beneficiază de credibilitatea și susținerea electoratului. Ca urmare, condiția instituită de legiuitor dă expresie, în esență, dezideratelor stabilite de art. 2 din Constituție referitoare la exercitarea suveranității naționale. Cât privește, în sine, numărul susținătorilor necesar pentru înregistrarea unei candidaturi independente, se constată că acesta a fost redus față de reglementările precedente în aceeași materie. Un nou test de proporționalitate sub acest aspect și-ar fi găsit eventual justificarea în ipoteza în care legiuitorul ar fi procedat la mărirea procentului reglementat, iar nu în situația constatată în care, prin reducerea acestuia cu 50%, legiuitorul a creat o evidentă facilitare a exercitării dreptului de a fi ales. Faptul că în privința exercitării altui drept constituțional (dreptul de asociere) legiuitorul a stabilit la un moment dat reguli noi nu este de natură să îl oblige pe acesta să stabilească același reguli în privința tuturor/altor drepturi constituționale. Ca urmare, nu există niciun temei constituțional pentru a susține raționamentul potrivit căruia numărul de susținători cerut pentru înregistrarea unei candidaturi la o funcție electivă trebuie, în mod necesar, să fie identic cu numărul de fondatori necesar pentru înregistrarea unui partid politic. Rezultă că textul de lege criticat nu aduce atingere dreptului de a fi ales în substanța sa, astfel cum susține autorul excepției, ci condiționează exercițiul său de îndeplinirea unor cerințe, aplicabile în egală măsură candidaților la funcția de primar (paragraful 49 din decizia precitată).

26. Curtea constată că argumentele expuse în cuprinsul deciziilor mai sus menționate își păstrează, *mutatis mutandis*, valabilitatea și în prezenta cauză. Ca atare, Curtea va respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 alin. (1) din Legea nr. 115/2015.

27. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Costică Bejan în Dosarul nr. 2.173/260/2016 și, respectiv, de Cristian Ghingheș în Dosarul nr. 6.152/180/2016 ale Tribunalului Bacău — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 50 alin. (1) din Legea nr. 115/2015 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, pentru modificarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Bacău — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 24 mai 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Claudia-Margareta Krupenschi

***) Decizia Curții Constituționale nr. 246 din 4 mai 2016 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 14 iunie 2016.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 360

din 24 mai 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 50 alin. (2) și ale art. 54 din Legea nr. 115/2015 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, pentru modificarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 50 alin. (2) și ale art. 54 din Legea nr. 115/2015 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, pentru modificarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, excepție ridicată de Costică Bejan în Dosarul nr. 2.174/260/2016 al Tribunalului Bacău — Secția I civilă și care constituie obiectul Dosarului nr. 735D/2016 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că autorul excepției a transmis Curții un înscris prin care precizează că nu i-au fost comunicate înscrisuri din acest dosar și, datorită termenelor scurte acordate, nu a avut posibilitatea să-și pregătească apărarea, fiindu-i astfel încălcate drepturile constituționale prevăzute de art. 15 alin. (1) și art. 21 combinate cu art. 16 alin. (1) și (2), art. 24 alin. (1), art. 31 alin. (1), art. 52 alin. (1) și art. 124. Ca atare, nu-și poate exprima opțiunea cu privire la posibilitatea (menționată în citație) privind soluționarea cauzei și în lipsa sa. Precizează că își menține concluziile scrise depuse pentru termenul anterior.

4. Magistratul-asistent referă asupra faptului că dezbaterile inițiale au avut loc în ședința publică din 19 mai 2016, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ștefania Sofronea, și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea, constatând că nu este întrunită majoritatea prevăzută la art. 6 teza a doua și art. 51 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a dispus redeschiderea dezbaterilor și repunerea pe rol a cauzei pentru data de 24 mai 2016.

5. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită menținerea aceluiași concluzii puse la termenul anterior, respectiv respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 alin. (2) din Legea nr. 115/2015, deoarece, în lipsa unor elemente noi relevate în cauza de față, se justifică menținerea jurisprudenței în materie a Curții, respectiv a Deciziei nr. 288 din 11 mai 2016. Apreciază că și criticile de neconstituționalitate formulate în privința art. 54

din aceeași lege sunt neîntemeiate, deoarece procedura de judecată în materie electorală este cea a ordonanței președințiale, astfel cum e prevăzută în Codul de procedură civilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

6. Prin Decizia civilă nr. 295 din 2 mai 2016, pronunțată în Dosarul nr. 2.174/260/2016, **Tribunalul Bacău — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 alin. (2) și ale art. 54 din Legea nr. 115/2015 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, pentru modificarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali**, excepție ridicată de Costică Bejan într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului împotriva unei sentințe prin care a fost respinsă contestația sa împotriva hotărârii prin care Biroul Electoral de Circumscripție nr. 2 Moinești a respins candidatura sa (ca independent) pentru funcția de primar, pentru neîndeplinirea condițiilor prevăzute de art. 50 alin. (2) din Legea nr. 115/2015.

7. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că numărul de 500 de persoane, prevăzut de art. 50 alin. (2) din Legea nr. 115/2015, este mult prea mare față de numărul de locuitori ai municipiului Moinești și că dispozițiile legale indicate sunt neconstituționale în condițiile în care Legea partidelor politice nr. 14/2003 permite înființarea unui partid politic cu doar trei membri. Referitor la art. 54 din legea criticată, care reglementează procedura de judecată a contestațiilor în materie electorală, autorul excepției este nemulțumit de faptul că „deliberat nu a fost citat”, apreciind că Legea nr. 115/2015 nu poate înlocui/suplini prevederile obligatorii ale Codului de procedură civilă, la care nu face nicio trimitere.

8. **Tribunalul Bacău — Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Cerința reglementată de art. 50 alin. (2) din Legea nr. 115/2015 este una necesară, rezonabilă și legitimă pentru exercitarea dreptului de a fi ales, reprezentând, în același timp, o garanție a exercitării acestui drept, prin descurajarea eventualelor candidaturi abuzive, de natură să împiedice buna desfășurare și finalizare a procesului electoral. Totodată, arată, în privința art. 54 din lege, că procedura de soluționare a contestațiilor este cea a ordonanței președințiale, procedura prevăzută de Codul de procedură civilă pentru soluționarea cauzelor urgente.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În ce privește dispozițiile art. 50 alin. (2) din

Legea nr. 115/2005, se susține că acestea nu contravin dreptului de a fi ales, consacrat de art. 37 din Constituție, întrucât instituirea obligativității unui anumit prag de reprezentativitate este compatibilă cu dreptul fundamental invocat. În acest sens, sunt indicate deciziile nr. 252 din 6 mai 2014, nr. 522 din 8 mai 2008 și nr. 606 din 20 mai 2008 ale Curții Constituționale. Consideră că, față de aspectele arătate și principiile statuate în aceste decizii, nu pot fi reținute nici criticile formulate în prezenta cauză cu privire la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 15 alin. (1) și ale art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție. Referitor la art. 54 din legea examinată, se arată că, prin jurisprudența sa, Curtea Constituțională a răspuns unor critici de neconstituționalitate asemănătoare formulate cu privire la reglementări similare conținute de Legea nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, argumentele reținute cu acele prilejuri păstrându-și valabilitatea și în prezenta cauză (a se vedea, în acest sens, deciziile nr. 159 din 20 martie 2014, nr. 102 din 28 februarie 2013, nr. 1.542 din 25 noiembrie 2010 și nr. 1.128 din 16 octombrie 2008).

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise ale autorului excepției, concluziile procurorului și dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 50 alin. (2) și ale art. 54 din Legea nr. 115/2015 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, pentru modificarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 349 din 20 mai 2015, având următorul cuprins:

— Art. 50 alin. (2): „*Pentru funcția de primar, candidații independenți trebuie să prezinte o listă de susținători, care trebuie să cuprindă minimum 1% din numărul total al alegătorilor înscriși în Registrul electoral și în listele electorale complementare din circumscripția pentru care candidează, dar nu mai puțin de 100 în cazul comunelor, de 500 în cazul orașelor și de 1.000 în cazul municipiilor, sectoarelor municipiului București, precum și în cazul municipiului București.*”

— Art. 54: „(1) *Acceptarea de către biroul electoral de circumscripție a unei candidaturi poate fi contestată de către cetățeni, partidele politice, alianțele politice și alianțele electorale, în termen de cel mult 48 de ore de la data afișării candidaturii.*

(2) *Respingerea de către biroul electoral de circumscripție a unei candidaturi poate fi contestată de către candidat, partidele politice, alianțele politice sau alianțele electorale care au propus candidatura respectivă, în termen de cel mult 48 de ore de la data afișării respingerii candidaturii.*

(3) *Contestațiile trebuie să cuprindă numele și prenumele, adresa și calitatea contestatarului, numele și prenumele persoanei a cărei candidatură a fost admisă sau respinsă, prezentarea temeiurilor contestației, data și semnătura*

contestatarului și indicarea, dacă este cazul, a persoanei desemnate să îl reprezinte.

(4) *Contestația și, dacă este cazul, cererea de apel, se depun la instanța competentă să le soluționeze, sub sancțiunea nulității.*

(5) *Contestațiile privind admiterea sau respingerea candidaturilor se soluționează în termen de 48 de ore de la înregistrare, de către judecătoria, respectiv tribunalul în a cărui rază teritorială se află circumscripția electorală. Hotărârea nu se comunică.*

(6) *Împotriva hotărârii date în contestație se poate face apel în termen de 24 de ore de la pronunțare, la instanța ierarhic superioară. Apelul se soluționează în termen de 24 de ore de la înregistrare.*

(7) *Hotărârea pronunțată în apel este definitivă.*

(8) *Instanțele judecătorești competente să soluționeze contestațiile formulate împotriva hotărârilor de admitere sau de respingere a unei candidaturi de către biroul electoral de circumscripție vor lua măsuri de aducere la cunoștință, de îndată, a hotărârii definitive, după expirarea termenelor imperative prevăzute la alin. (5) și (6), biroului electoral de circumscripție care a pronunțat hotărârea atacată, în vederea definitivării candidaturilor.”*

14. În susținerea excepției se invocă prevederile constituționale ale art. 15 alin. (1) care consacră principiul universalității legii, art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 21 alin. (3) privind accesul liber la justiție, art. 24 — *Dreptul la apărare*, art. 37 — *Dreptul de a fi ales* și ale art. 124 alin. (1) și (2) referitoare la principiile înfăptuirii justiției.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 alin. (2) din Legea nr. 115/2015, Curtea Constituțională constată că acestea au constituit recent obiect al controlului de constituționalitate, exercitat prin raportare la critici de neconstituționalitate asemănătoare. Criticile formulate urmăresc, în esență, să demonstreze caracterul nejustificat și excesiv al instituirii obligației de a prezenta liste de susținători pentru candidaturile independente la alegerile locale, acest caracter fiind cu atât mai evident în contextul pronunțării Deciziei nr. 75 din 26 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 265 din 21 aprilie 2016, prin care Curtea Constituțională a constatat că obligația prevăzută de art. 19 alin. (3) din Legea partidelor politice nr. 14/2003, referitoare la depunerea unei liste cu 25.000 de semnături ale membrilor fondatori necesară la înregistrarea unui partid politic, este neconstituțională.

16. Astfel, prin Decizia nr. 288 din 11 mai 2016*, încă nepublicată la data pronunțării acestei decizii, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate, constatând, pentru argumentele acolo expuse pe larg, că dispozițiile art. 50 alin. (2) din Legea nr. 115/2015 nu afectează exercitarea drepturilor electorale fundamentale, cum este dreptul de a fi ales, invocat în cauza de față.

17. Prin decizia mai sus menționată, Curtea a reiterat jurisprudența sa anterioară prin care s-a pronunțat asupra constituționalității soluției legislative de principiu constând în obligația prezentării de liste de susținători de către candidații independenți, inclusiv pentru funcția de primar, considerentele enunțate cuprinzând, implicit, un test de proporționalitate pe care Curtea l-a aplicat în privința numărului de susținători prevăzut de lege (a se vedea, în acest sens, Hotărârea nr. 37 din 2 octombrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 243 din 4 octombrie 1996, Hotărârea nr. 71 din 16 octombrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României,

* Decizia Curții Constituționale nr. 288 din 11 mai 2016 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 509 din 6 iulie 2016.

Partea I, nr. 258 din 24 octombrie 1996, Hotărârea nr. 1 din 16 octombrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 708 din 21 octombrie 2009, Decizia nr. 782 din 12 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 406 din 15 iunie 2009, Decizia nr. 503 din 20 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 353 din 28 mai 2010, Decizia nr. 522 din 8 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 370 din data de 15 mai 2008).

18. Curtea a observat, cu același prilej, faptul că, față de legislația anterioară incidentă în materie, respectiv art. 48 alin. (2) din Legea nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 333 din 17 mai 2007 (act normativ abrogat prin art. 136 din Legea nr. 115/2015), care prevedea pentru funcția de primar, obligația candidaților independenți de a prezenta listă de susținători cuprinzând minimum 2% din numărul total al alegătorilor înscrși în listele electorale permanente și în listele electorale complementare din circumscripția pentru care candidează, dar nu mai puțin de 200 în cazul comunelor, 300 în cazul orașelor, 1.000 în cazul municipiilor și sectoarelor municipiului București și 5.000 în cazul municipiului București —, dispozițiile legale în vigoare ce reglementează aceeași situație juridică, adică art. 50 alin. (2) din Legea nr. 115/2015, înjumătățesc, practic, minimul anterior al pragului de reprezentativitate. Or, dacă reglementarea anterioară a fost apreciată, de pildă prin Decizia nr. 522 din 8 mai 2008, precitată, ca instituind, sub acest aspect, o condiție rezonabilă, o reglementare care reduce la jumătate procentul anterior instituit este circumscrisă cu atât mai justificat aceleași concluzii.

19. În consecință, Curtea a constatat că elementul de noutate adus de Legea nr. 115/2015 în privința reglementării condiției analizate, și anume reducerea cu 50% a numărului de susținători cerut pentru depunerea unei candidaturi independente, este menit să faciliteze exercitarea dreptului de a fi ales. Prin urmare, această modificare nu este de natură să determine o schimbare a jurisprudenței în care a răspuns aceluiași critici referitoare la caracterul excesiv al unei asemenea condiții. Astfel fiind, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată cu acele prilejuri, precum și considerentele care au fundamentat-o, sunt aplicabile, *mutatis mutandis*, și în această cauză.

20. Prin aceeași decizie, Curtea a conchis în sensul că legislația electorală din România a stabilit și stabilește condiția prezentării unei liste de susținători la depunerea candidaturii de către candidații independenți, condiție ce a fost constatată în mod consecvent ca fiind constituțională, inclusiv în privința candidaților independenți la funcția de primar. Instituirea acestei condiții reprezintă o modalitate prin care candidatul la o funcție sau demnitate publică își dovedește potențialul de reprezentativitate, și care previne, totodată, exercitarea abuzivă a dreptului de a fi ales, asigurând accesul efectiv la exercițiul acestui drept persoanelor care, într-adevăr, beneficiază de credibilitatea și susținerea electoratului. Ca urmare, condiția instituită de legiuitor dă expresie, în esență, dezideratelor stabilite de art. 2 din Constituție referitoare la exercitarea suveranității naționale. Aceasta se aplică tuturor candidaților, în egală măsură și fără nicio discriminare, în caz contrar fiind încălcat art. 16 din Constituție.

21. Curtea a mai observat că, prin actuala reglementare, legislația se corelează cu recomandările cuprinse în Liniile directoare din Codul bunelor practici în materie electorală — adoptate de Comisia Europeană pentru Democrație prin Drept în cadrul celei de-a 52-a Sesiuni Plenare (Veneția, 18—

19 octombrie 2002), în sensul impunerii obligației colectării semnăturilor, care, la art. 1.3 — Prezentarea candidaturilor, pct. i și ii, următoarele, prevăd că „i. *Prezentarea candidaților individuali sau a listelor de candidați pot fi condiționate de obținerea unui anumit număr de semnături; ii. Legea nu trebuie să impună colectarea semnăturilor a mai mult de un 1% din alegătorii circumscripției respective.*”

22. Faptul că procentul stabilit de legea română se află la limita superioară a pragului reținut mai sus (minimum 1% din alegători), precum și instituirea unei condiții subsidiare referitoare la numărul minim de susținători (nu mai puțin de 100 în cazul comunelor, de 500 în cazul localităților urbane de rangul II și III și de 1.000 în cazul județelor, municipiului București, sectoarelor municipiului București și localităților urbane de rangul I) ține de marja de apreciere a legiuitorului și vizează asigurarea unei minime reprezentativități a candidaților la funcțiile electivă. Astfel, observând dispozițiile Legii nr. 351/2001 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național — Secțiunea a IV-a „Rețeaua de localități”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 408 din 24 iulie 2001, cu modificările și completările ulterioare, Curtea a reținut că unul dintre indicatorii minimali de definire a localităților urbane este numărul de locuitori. În cazul localităților urbane de gradul III (cum este orașul Moinești) acest număr este „de regulă de la circa 5.000 la circa 30.000 de locuitori”, conform pct. 5.1 din anexa II la Legea nr. 351/2001. Este adevărat că, raportat la acești indicatori minimali, prin aplicarea condiției legale potrivit căreia listele de susținători trebuie să cuprindă „nu mai puțin de (...) 500 în cazul localităților urbane de rangul II și III” se impune candidaților să prezinte liste de susținători reprezentând mai mult de 1% din numărul de locuitori. Nu se poate susține însă că în acest mod este golit de conținut dreptul de a fi ales, în sensul unei imposibilități de îndeplinire a condiției stabilite de lege. Din configurarea acesteia transpare voința legiuitorului de a nu conferi listelor de susținători un caracter pur formal. Astfel, în condițiile aplicării procentului de 1% din numărul alegătorilor și în cazul comunităților mici, listele de susținători ar putea deveni doar o formă fără fond, având ca efect înscrierea în competiția electorală a unor candidați cu o reprezentativitate nesemnificativă (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 286 din 11 mai 2016**), nepublicată — la momentul pronunțării prezentei decizii — în Monitorul Oficial al României, Partea I).

23. Curtea constată că atât soluția de respingere pronunțată prin deciziile menționate, cât și considerentele ce le-au fundamentat își păstrează valabilitatea și în această cauză.

24. Cât privește dispozițiile art. 54 din Legea nr. 115/2015, Curtea reține că acestea nu au mai format obiect al controlului de constituționalitate, însă problematica procedurii speciale de judecată în materie electorală nu constituie un aspect de noutate din perspectiva jurisprudenței Curții.

25. Astfel, examinând dispozițiile art. 121 din Legea nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, abrogată prin art. 136 din Legea nr. 115/2015, Curtea a reținut, în esență, că, în materie electorală, legiuitorul a stabilit o procedură specială de soluționare a întâmpinărilor, contestațiilor și a oricăror altor cereri prevăzute de lege, desfășurată potrivit regulilor stabilite de Codul de procedură civilă pentru ordonanța președințială. Obiectul reglementării — valorificarea drepturilor electorale — a impus adoptarea unei proceduri de judecată prin care să fie soluționate cu celeritate toate cererile adresate instanței (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1.128 din 16 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 776 din 19 noiembrie 2008) și că, în absența ei, aplicarea regulilor de drept comun ar fi de natură să împiedice desfășurarea procedurilor electorale aflate

**) Decizia Curții Constituționale nr. 286 din 11 mai 2016 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 451 din 16 iunie 2016.

în curs și ar genera o stare de incertitudine cât privește raporturile juridice stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă, afectând pentru un timp îndelungat rezultatul alegerilor (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 159 din 20 martie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 355 din 14 mai 2014).

26. Cât privește, punctual, lipsa citării în cauză și imposibilitatea depunerii probatoriului, reclamate de autorul excepției, Curtea constată că și acestea reprezintă aspecte ce se integrează specificului procedurii contenciosului electoral.

27. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi în privința excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 alin. (2) din Legea nr. 115/2015 și cu unanimitate de voturi în privința excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 54 din aceeași lege,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Costică Bejan în Dosarul nr. 2.174/260/2016 al Tribunalului Bacău — Secția I civilă și constată că prevederile art. 50 alin. (2) și ale art. 54 din Legea nr. 115/2015 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, pentru modificarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Bacău — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 24 mai 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

ORDIN

**pentru aprobarea hărților strategice de zgomot și a planurilor de acțiune aferente acestora
în porturile Constanța și Tomis**

Având în vedere art. 4 alin. (4) și alin. (27) lit. g) din Hotărârea Guvernului nr. 321/2005 privind evaluarea și gestionarea zgomotului ambiant, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și art. 1 lit. c) din Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 1.258/2005 pentru stabilirea unităților responsabile cu cartarea zgomotului pentru căile ferate, drumurile, porturile din interiorul aglomerărilor și aeroporturile, aflate în administrarea lor, elaborarea hărților strategice de zgomot și a planurilor de acțiune aferente acestora, din domeniul propriu de activitate, cu modificările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 2 pct. 20 și art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 21/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă hărțile strategice de zgomot pentru porturile Constanța și Tomis aparținând Companiei Naționale „Administrația Porturilor Maritime” — S.A. Constanța, prevăzute în anexa nr. 1*), care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Se aprobă planurile de acțiune pentru prevenirea și reducerea zgomotului ambiant în porturile Constanța și Tomis, prevăzute în anexa nr. 2*), care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Compania Națională „Administrația Porturilor Maritime” — S.A. Constanța va asigura implementarea planurilor de acțiune pentru prevenirea și reducerea zgomotului ambiental în porturile Constanța și Tomis și va prezenta anual Ministerului Transporturilor un raport cu privire la măsurile întreprinse în acest scop.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor,
Petru Sorin Bușe

București, 9 august 2016.
Nr. 676.

*) Anexele nr. 1 și 2 nu pot fi publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, din motive de natură tehnico-redacțională, acestea fiind disponibile în format electronic pe pagina de internet a Companiei Naționale „Administrația Porturilor Maritime” — S.A. Constanța.

MINISTERUL JUSTIȚIEI

ORDIN
pentru aprobarea Instrucțiunilor privind organizarea și
executarea ședințelor de tragere cu armamentul din dotarea
personalului de penitenciare

Având în vedere prevederile art. 21 din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 32 și 33 din Legea nr. 293/2004 privind Statutul funcționarilor publici cu statut special din Administrația Națională a Penitenciarelor, republicată,

luând în considerare dispozițiile art. 26 și 42 din Metodologia privind organizarea și desfășurarea pregătirii profesionale a funcționarilor publici din sistemul administrației penitenciare, aprobată prin Ordinul ministrului justiției nr. 2.855/C/2004, precum și ale art. 3 lit. k) din Regulamentul privind siguranța locurilor de deținere din subordinea Administrației Naționale a Penitenciarelor, aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 1.676/C/2010,

în temeiul art. 13 din Hotărârea Guvernului nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul justiției emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Instrucțiunile privind organizarea și executarea ședințelor de tragere cu armamentul din dotarea personalului de penitenciare, prevăzute în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — (1) Prevederile prezentului ordin se aplică și funcționarilor publici cu statut special din Ministerul Justiției.

(2) Baza de Aprovizionare, Gospodărire și Reparații București asigură cantitatea de muniție și țințele necesare desfășurării în bune condiții a ședințelor de tragere, organizate în întreg sistemul penitenciar.

(3) Administrația Națională a Penitenciarelor și unitățile subordonate acesteia duc la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă orice alte dispoziții contrare noii reglementări.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul justiției,
Raluca Alexandra Prună

București, 13 iulie 2016.
Nr. 2.657/C.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 638 bis care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE

ORDIN**privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială „Sfinții Trei Ierarhi” din municipiul București**

Având în vedere prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 1.258/2005 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar (ARACIP), cu modificările ulterioare, luând în considerare dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 22/2007 pentru aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație, având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 21/2007 privind aprobarea Standardelor de autorizare de funcționare provizorie a unităților de învățământ preuniversitar, precum și a Standardelor de acreditare și de evaluare periodică a unităților de învățământ preuniversitar, ținând cont de dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 844/2002 privind aprobarea nomenclatoarelor calificărilor profesionale pentru care se asigură pregătirea prin învățământul preuniversitar, precum și durata de școlarizare, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 918/2013 privind aprobarea Cadrului național al calificărilor, cu modificările ulterioare, luând în considerare Hotărârea Consiliului ARACIP nr. 4 din 31 mai 2016 privind propunerea de acordare a acreditării pentru unitățile de învățământ preuniversitar de stat și particular evaluate în perioada 11 aprilie—20 mai 2016, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 44/2016 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale și Cercetării Științifice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației naționale și cercetării științifice emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acordă acreditarea pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială „Sfinții Trei Ierarhi”, cu sediul în municipiul București, strada Virgiliu nr. 40, sectorul 1, pentru nivelul de învățământ „primar”, respectiv pentru nivelul „gimnazial” (nivel 1 conform Hotărârii Guvernului nr. 918/2013, cu modificările ulterioare), limba de predare „română”, forma de învățământ „cu frecvență (zi)”.

Art. 2. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială „Sfinții Trei Ierarhi” din municipiul București, acreditată potrivit dispozițiilor art. 1 din prezentul ordin, este persoană juridică de drept privat și de interes public, parte a sistemului național de învățământ și beneficiază de toate drepturile și obligațiile prevăzute de lege, începând cu anul școlar 2016—2017.

Art. 3. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială „Sfinții Trei Ierarhi” din municipiul București dispune de patrimoniu propriu, care nu poate fi înstrăinat sau diminuat și va fi utilizat numai în interesul învățământului.

(2) În cazul desființării, dizolvării sau lichidării, patrimoniul unității de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială „Sfinții Trei Ierarhi” din municipiul București revine fondatorilor.

Art. 4. — Personalul didactic, didactic auxiliar și personalul nedidactic din unitatea de învățământ autorizată, angajat conform prevederilor legii, se preia la unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Școala Gimnazială „Sfinții Trei Ierarhi” din municipiul București.

Art. 5. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială „Sfinții Trei Ierarhi” din municipiul București este monitorizată și controlată periodic de către Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar al Municipiului București, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acreditării.

Art. 6. — Fundația „Tradiția Românească” din municipiul București, unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Școala Gimnazială „Sfinții Trei Ierarhi” din municipiul București, Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, respectiv Inspectoratul Școlar al Municipiului București vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației naționale și cercetării științifice,
Monica Cristina Anisie,
secretar de stat

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE

ORDIN**privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Liceul Teoretic Creștin „Pro Deo” din municipiul Cluj-Napoca**

Având în vedere prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 1.258/2005 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar (ARACIP), cu modificările ulterioare,

luând în considerare dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 22/2007 pentru aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 21/2007 privind aprobarea Standardelor de autorizare de funcționare provizorie a unităților de învățământ preuniversitar, precum și a Standardelor de acreditare și de evaluare periodică a unităților de învățământ preuniversitar,

ținând cont de dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 844/2002 privind aprobarea nomenclatoarelor calificărilor profesionale pentru care se asigură pregătirea prin învățământul preuniversitar, precum și durata de școlarizare, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 918/2013 privind aprobarea Cadrului național al calificărilor, cu modificările ulterioare,

luând în considerare Hotărârea Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 4 din 31 mai 2016 privind propunerea de acordare a acreditării pentru unitățile de învățământ preuniversitar de stat și particular evaluate în perioada 11 aprilie—20 mai 2016,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 44/2016 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale și Cercetării Științifice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației naționale și cercetării științifice emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acordă acreditarea pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Liceul Teoretic Creștin „Pro Deo”, cu sediul în municipiul Cluj-Napoca, strada Alexandru Vaida Voevod nr. 55/A, județul Cluj, pentru nivelul de învățământ „primar”, respectiv pentru nivelul „gimnazial” (nivel 1 conform Hotărârii Guvernului nr. 918/2013, cu modificările ulterioare), limba de predare „română”, forma de învățământ „cu frecvență (zi)”.

Art. 2. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Liceul Teoretic Creștin „Pro Deo” din municipiul Cluj-Napoca, acreditată potrivit dispozițiilor art. 1 din prezentul ordin, este persoană juridică de drept privat și de interes public, parte a sistemului național de învățământ și beneficiază de toate drepturile și obligațiile prevăzute de lege, începând cu anul școlar 2016—2017.

Art. 3. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar particular Liceul Teoretic Creștin „Pro Deo” din municipiul Cluj-Napoca dispune de patrimoniu propriu, care nu poate fi înstrăinat sau diminuat și va fi utilizat numai în interesul învățământului.

(2) În cazul desființării, dizolvării sau lichidării, patrimoniul unității de învățământ preuniversitar particular Liceul Teoretic Creștin „Pro Deo” din municipiul Cluj-Napoca revine fondatorilor.

Art. 4. — Personalul didactic, didactic auxiliar și personalul nedidactic din unitatea de învățământ autorizată, angajat conform prevederilor legii, se preia la unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Liceul Teoretic Creștin „Pro Deo” din municipiul Cluj-Napoca.

Art. 5. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Liceul Teoretic Creștin „Pro Deo” din municipiul Cluj-Napoca este monitorizată și controlată periodic de către Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar al Județului Cluj, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acreditării.

Art. 6. — Fundația „Pro Deo” din municipiul Cluj-Napoca, unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Liceul Teoretic Creștin „Pro Deo” din municipiul Cluj-Napoca, Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, respectiv Inspectoratul Școlar al Județului Cluj vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației naționale și cercetării științifice,
Monica Cristina Anisie,
secretar de stat

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE

ORDIN**privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu program prelungit „Panda” din municipiul Cluj-Napoca**

Având în vedere prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 1.258/2005 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar (ARACIP), cu modificările ulterioare, luând în considerare dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 22/2007 pentru aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație, având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 21/2007 privind aprobarea Standardelor de autorizare de funcționare provizorie a unităților de învățământ preuniversitar, precum și a Standardelor de acreditare și de evaluare periodică a unităților de învățământ preuniversitar, ținând cont de dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 844/2002 privind aprobarea nomenclatoarelor calificărilor profesionale pentru care se asigură pregătirea prin învățământul preuniversitar, precum și durata de școlarizare, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 918/2013 privind aprobarea Cadrelor naționale al calificărilor, cu modificările ulterioare, luând în considerare Hotărârea Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 4 din 31 mai 2016 privind propunerea de acordare a acreditării pentru unitățile de învățământ preuniversitar de stat și particular evaluate în perioada 11 aprilie—20 mai 2016, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 44/2016 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale și Cercetării Științifice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației naționale și cercetării științifice emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acordă acreditarea pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu program prelungit „Panda”, cu sediul în municipiul Cluj-Napoca, strada Mircea Eliade nr. 30, județul Cluj, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, limba de predare „română”, program „normal”.

Art. 2. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu program prelungit „Panda” din municipiul Cluj-Napoca, acreditată potrivit dispozițiilor art. 1 din prezentul ordin, este persoană juridică de drept privat și de interes public, parte a sistemului național de învățământ și beneficiază de toate drepturile și obligațiile prevăzute de lege, începând cu anul școlar 2016—2017.

Art. 3. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu program prelungit „Panda” din municipiul Cluj-Napoca dispune de patrimoniu propriu, care nu poate fi înstrăinat sau diminuat și va fi utilizat numai în interesul învățământului.

(2) În cazul desființării, dizolvării sau lichidării, patrimoniul unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu program prelungit „Panda” din municipiul Cluj-Napoca revine fondatorilor.

Art. 4. — Personalul didactic, didactic auxiliar și personalul nedidactic din unitatea de învățământ autorizată, angajat conform prevederilor legii, se preia la unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Grădinița cu program prelungit „Panda” din municipiul Cluj-Napoca.

Art. 5. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu program prelungit „Panda” din municipiul Cluj-Napoca este monitorizată și controlată periodic de către Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar al Județului Cluj, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acreditării.

Art. 6. — Fundația „Panda Kindergarden” din municipiul Cluj-Napoca, unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Grădinița cu program prelungit „Panda” din municipiul Cluj-Napoca, Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, respectiv Inspectoratul Școlar al Județului Cluj vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației naționale și cercetării științifice,

Monica Cristina Anisie,

secretar de stat

București, 4 august 2016.

Nr. 4.691.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 938977